Πρόταση για Αλλαγή του τρόπου Διοίκησης και πλήρη Πολιτική & Οικονομική Ενοποίηση της Ευρώπης

Ως πρόλογο στην καταγραφή των απόψεων μου περί την Ευρώπη θα ήθελα πρώτα από όλα να μιλήσω για την Ελλάδα, την πατρίδα μας.

Εδώ και πολλούς αιώνες ΟΛΟΙ μαζί ζούμε σ' αυτή την ορεινή και σχετικά άγονη νότια άκρη των Βαλκανίων στην οποία κατοίκησαν στους αιώνες και κατοικούν συνάνθρωποι με διαφορετικά κατά τόπους ήθη, έθιμα, θρησκευτικές πεποιθήσεις και γενικότερα διαφορετική κουλτούρα. ΟΛΟΙ τους όμως, άσχετα με τα τοπικά «πιστεύω» τους, έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό. Είναι αυτό που αποτελεί και το θεμέλιο λίθο του Ελληνισμού:

την αγάπη τους για την Ελευθερία και την Οικογένεια.

Η αγάπη αυτή για την ελευθερία προέρχεται από ένα κοινό στοιχείο της κουλτούρας το οποίο υπαγορεύει την πάλη ενάντια σε κάθε μορφή εξαναγκασμού – εσωτερικού ή εξωτερικού – προερχόμενου είτε από πολιτική εξουσία είτε από θρησκευτικό δεσποτισμό.

Η αγάπη για την οικογένεια προέρχεται από την ανάγκη για προστασία και ασφάλεια απέναντι στο κατά καιρούς υφιστάμενο «άγνωστο κράτος». Αυτή η προστασία γίνεται μέσα στα πλαίσια της ύπαρξης ενός διευρυμένου τύπου οικογένειας, με πολύπλοκες συγγενικές σχέσεις και ισχυρά στοιχεία νεποτισμού ή οικογενειοκρατίας.

Στη πολιτική ιστορία της Ελλάδας, έχουμε φτάσει στο κατώτερο επίπεδο διακυβέρνησης. Είναι το σημείο που ο κυριότερος λόγος επιτυχίας του ενός κόμματος δεν είναι οι κυβερνητικές προτάσεις του, αλλά η αποτυχία εκπλήρωσης των «πελατειακών» υποχρεώσεων του άλλου κόμματος που βρισκόταν στην εξουσία και η αλλαγή της πρόθεσης των ψηφοφόρων να εξυπηρετηθούν από το άλλο κόμμα ή να διαμαρτυρηθούν για τις επιλογές του.

- Μήπως είναι καιρός να αλλάξει η εκλογή Βουλευτών με αυτή του Πρωθυπουργού;
- Μήπως είναι καιρός να πάψουμε να στηρίζουμε το κομματικό κράτος και τη κομματική εξουσία εκλέγοντας έναν ΗΓΕΤΗ – ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ευρείας αποδοχής με όραμα και ηθικές αξίες ;

Για να γίνει αυτή η προώθηση και εκλογή του ηγέτη – κυβερνήτη, θα πρέπει αυτός να είναι απαλλαγμένος από την κοινοβουλευτική εξάρτηση της απόλυτης πλειοψηφίας και η παραμονή του στο «τιμόνι» της χώρας να είναι για σταθερά προκαθορισμένο χρονικό διάστημα. Θα πρέπει να μπορεί να δημιουργεί πολιτικές συνθέσεις, μέσα από ένα κοινοβούλιο με δυνατούς, ηθικούς, τολμηρούς, ελεύθερους και δημοκρατικά συνειδητούς κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους του λαού, οι οποίοι και θα εκφράζουν αναλογικά τις εκάστοτε υφιστάμενες πολιτικές δυνάμεις του τόπου.

Δεν μπορούμε να έχουμε ηθικούς πολιτικούς, όταν αυτοί δεν είναι πραγματικά ελεύθεροι να κυβερνήσουν σύμφωνα με το προσωπικό τους όραμα. Δεν πιστεύω ότι υπήρξε δημοκρατικά εκλεγμένος κυβερνήτης αυτής της χώρας, του οποίου το όραμα να μην ήταν η ευημερία του κράτους στο οποίο ήθελε να κυβερνήσει. Όποιον όμως το «σύστημα» τον φόβισε, ήρθε η αυταρέσκεια των «αυλοκολάκων» και τον ξεγέλασε, και τον έκανε να μη βλέπει και

να μην ακούει την καθημερινότητα και την πραγματικότητα. Αλλά και όποιον δείλιασε να αποκαλύψει την αλήθεια, όποτε κι αν την έμαθε, το πνεύμα του τον έκανε πρώτα σκλάβο και μετά λιποτάκτη των ιδεών του με αποτέλεσμα να εγκαταλείψει τον «αγώνα» και τη πατρίδα του.

Η ελευθερία είναι προϋπόθεση της ηθικότητας, όπως το πνεύμα είναι προϋπόθεση της ελευθερίας. Κάθε άνθρωπος εξακολουθεί να βρίσκεται μπροστά από το δίλημμα της εκλογής. Η απόφαση είναι δική του όπως και η ευθύνη είναι προσωπική, είτε λόγω της συμμετοχής, είτε λόγω της αποχής ή και της απάθειας. Θα πρέπει να ξανασυστηθούμε με τους πολιτικούς μας, να αρχίσουμε να τους βλέπουμε και να μας βλέπουν τακτικά και όχι μόνο κατά την προεκλογική περίοδο. Να δηλώσουμε ότι υπάρχουμε και έχουμε απαιτήσεις ζωής, μιας δημιουργικής ζωής και το σημαντικότερο, ότι δεν ενδιαφερόμαστε μόνο για εμάς, ατομιστικά, αλλά για το σύνολο της κοινωνίας μας, της οποίας έτσι κι αλλιώς είμαστε μέλη.

Ναι στην Ελευθερία, Ναι στο Πατριώτη, Ναι στο Συνάνθρωπο.

Αλλάζουμε ή Χανόμαστε,

κι όπως είχε πει και η μεγάλη ΒΟΥΛΑ ΠΑΤΟΥΛΙΔΟΥ “Για την Ελλάδα ρε γαμώτο”

Περί την Ευρώπη και Ευρωπαϊκή Ένωση

Η έννοια της διακυβέρνησης είτε σε εθνικό είτε σε πανεθνικό - Πανευρωπαϊκό επίπεδο είναι σαν ένα νόμισμα. Έχει ναι μεν δύο διαφορετικές όψεις αλλά πάντα μία αξία για ΟΛΟΥΣ. Οι δύο όψεις του νομίσματος της κυβερνητικής είναι η πολιτική και η οικονομική που τελικά εφαρμόζονται. Σχετικά τώρα με την αξία του, αυτή είναι το αποτέλεσμα που τελικά λαμβάνει ο κάθε λαός και το αναγνωρίζει ως κοινωνικό πλεόνασμα, μετατρέποντας το σε παραγωγή και κατανάλωση, δηλαδή σε ανάπτυξη. Εάν μια κυβέρνηση ή ένας πανεθνικός - διακυβερνητικός οργανισμός δεν μπορεί να πετύχει ανάπτυξη είναι γιατί η σχέση στις δύο όψεις της κυβερνητικής είναι διαταραγμένη. Αυτό σημαίνει ότι οι δύο πλευρές, τόσο η εφαρμογή της Οικονομικής όσο και η εφαρμογή της Πολιτικής, κινούνται σε διαφορετικό μήκος κύματος η μία από την άλλη. Σχετικά με το ρυθμό και την ταχύτητα ανάπτυξης και λειτουργίας των επιμέρους μερών ενός συνόλου, θα πρέπει αναγκαστικά ο ρυθμός ακολουθεί το ρυθμό του πιο «αργού» μέρους, αλλιώς το σύστημα όχι δε θα λειτουργήσει αλλά απεναντίας θα «διαλυθεί» από τον αποσυντονισμό των μερών που το απαρτίζουν. Σημαντικό στοιχείο του συστήματος θα πρέπει να είναι η μη εκμετάλλευσης της ισχύος των μεν προς τους δε, και η ύπαρξη δυνατότητας μιας υγιούς πραγματικής και διαχρονικής ανάπτυξης και εναρμόνισης των αδύναμων μελών υπέρ των και όχι υπέρ των «δυνατών». Με λίγα λόγια «όσοι αποφασίσουν να είναι «ΜΑΖΙ» θα πρέπει να είναι ΙΣΟΙ σε υποχρεώσεις και απαιτήσεις, αλληλέγγυοι στις αντιμετώπιση δυσκολιών και αποδέκτες Πανευρωπαϊκών αρχών της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ήτοι της Ελευθερίας, του Δικαίου, της Αλήθειας και της Αγάπης προς τον συνάνθρωπο και τη φύση.

Πρόταση εφαρμογής για την ΕΥΡΩΠΗ – Η Χρυσή Τομή, Χρυσή ευκαιρία για την Ευρώπη

Νομίζω ότι φτάσαμε στον τοίχο. Οι επιλογές είναι λίγες. Οι «αγορές» μιλούν για λίγους μήνες. Η απόφαση είναι απλή στη λήψη και σκληρή στην εφαρμογή.

Ή αλλάζουμε ή αποσυντιθέμεθα

Θα πρέπει το σύνολο του πολιτικού κόσμου της Ευρώπης να αντιληφθεί ότι βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα και η εποχή του προηγούμενου αιώνα, τα απομεινάρια της οποίας ζούμε σήμερα θα πρέπει να παρέλθει ανεπιστρεπτί. Ο συντηρητισμός της τάχα ελεύθερης αγοράς των Ιδιωτικών Μονοπωλίων, των Κρατικών Καρτέλ, του χωρίς όρια και ηθική βιομηχανικού πολέμου, αλλά και των τύποις Δημοκρατικών και κατ' ουσία Ολιγαρχικών Κυβερνήσεων που αντιπαλεύονται τον απόλυτο Κρατισμό των Κομμουνιστικών και τον τάχα κοινωνικό Σοσιαλισμό θα πρέπει να δώσει τη θέση του σε μια Δημοκρατική Κυβερνητική στην βάση της πολιτικής σύνθεσης και ικανοποίησης όσων το δυνατόν μεγαλύτερης μερίδας όχι κρατών, επιχειρήσεων και των αγορών, αλλά των ανθρώπων – πολιτών των κοινωνιών που θα απαρτίζουν την ομοσπονδιακή οντότητα της Ευρώπης. Η Ιστορία μας έχει διδάξει ότι οι μέχρι σήμερα «πολιτικοί», αποτελούν μετάλλαξη των «αυλικών» των βασιλικών και αυτοκρατορικών αυλών των περασμένων αιώνων που στην ουσία δεν είναι τίποτε άλλο από διάφορες «ομάδες» μέλη των οποίων αποτελούν διεφθαρμένοι και επίορκοι πολιτικοί και πολίτες, αλλά και κόμματα με πολιτικούς ηγέτες σε ρόλο κομματάρχη και με ιδέες των περασμένων αιώνων. Όλα αυτά αποτελούν ιστορικά δεδομένα προς αποφυγή και δεν θα πρέπει να έχουν θέση στο μέλλον και στη συνέχεια της Ευρώπης του 21ου αιώνα, εάν θέλουμε να βγούμε από το «τούνελ» και την πίεση των «αγορών». Το ίδιο ισχύει και για την άποψη ορισμένων πολιτικών οι οποίοι εξακολουθούν να θεωρούν την ψήφο του λαού τόσο ως "de facto" «λευκή επιταγή» και άνευ όρων παραχώρηση των δικαιωμάτων των ψηφοφόρων προς αυτούς, όσο και ευκαιρία για να εξυπηρετήσουν τα προσωπικά συμφέροντα τους και τους «δικούς τους» ανθρώπους «χορηγούς», αδιαφορώντας παντελώς για το σύνολο των συνανθρώπων πολιτών των κρατών μελών στα οποία δραστηριοποιούνται..

Η πρόταση που καταθέτω δεν είναι μόνο Οικονομική, όπως θα ήθελαν πολλοί από τους Ευρωπαίους Ηγέτες, αλλά «ολιστική» συμπεριλαμβανομένης και της άποψης για ύπαρξη ενός παράλληλου νομίσματος. Επαναλαμβάνω την άποψη ότι η αξία του οποιουδήποτε νομίσματος εξαρτάται και από τις δύο του όψεις του.

Πολιτική Πρόταση

Ξεκινώ την ανάλυση της πρότασης με την πολιτική.

Δεν μπορεί να υπάρξει οικονομική πολιτική χωρίς πολιτική και πολιτική χωρίς πολιτικούς. Ακρογωνιαίος λίθος λοιπόν του προτεινόμενου συστήματος και του όλου επιχειρήματος, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Σε αυτό συμμετέχουν το σύνολο των κρατών μελών του της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λειτουργεί για το Πανευρωπαϊκό γίγνεσθαι και υπάρχειν. Τα μέλη του, σήμερα 27 και με την Κροατία 28 αποτελούν την Ολομέλεια του. Η διαφοροποίηση από το σημερινό καθεστώς έρχεται από το γεγονός ότι δημιουργείται 12μελές Διακυβερνητικό Συμβούλιο της Ευρώπης με τριετή θητεία. Ο ή Η Πρόεδρος του Διακυβερνητικού Συμβουλίου της Ευρώπης θα έχει

θητεία έξι μηνών και θα εκλέγεται από τα 12 μέλη του χωρίς την δυνατότητα επανεκλογής στην περίοδο της τριετίας. Ο/Η εν λόγω Πρόεδρος δεν μπορεί να είναι απλά ένα πολιτικό πρόσωπο αλλά απαραίτητα ο εκτελεστικός αρχηγός του κράτους μέλους που ψηφίστηκε από τα 12 μέλη του συμβουλίου για να προεδρεύει του συμβουλίου και θα ονομάζεται Πανευρωπαϊκός Ηγέτης, εκπροσωπώντας την Ευρώπη στο σύνολό της, όπως ο Πρόεδρος των ΗΠΑ το σύνολο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Κατά την πρώτη εκλογή θα εκλεχθεί και ο επόμενος Πρόεδρος έτσι ώστε να γνωρίζουμε εκ των προτέρων τον Πανευρωπαϊκό Ηγέτη και της επομένης περιόδου αλλά και να καθίστανται δυνατή η συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Τρόικας (Πρώην- Νυν και Επόμενος) και την ομαλή διοίκηση αυτής στο διηνεκές.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα μπορεί να λαμβάνει τις αποφάσεις του σε δύο επίπεδα. Στο πρώτο επίπεδο, αυτό των αποφάσεων της Ολομέλειας των μελών κρατών και στο δεύτερο επίπεδο, αυτό των αποφάσεων του 12μελούς Διακυβερνητικού Συμβουλίου της Ευρώπης. Οι αποφάσεις θα πρέπει να λαμβάνονται ομόφωνα από το 12μελές Διακυβερνητικό Συμβούλιο και εκ των υστέρων να εγκρίνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τουλάχιστον 61,8% θετικές ψήφους, ήτοι 464 από το σύνολο των 750 μελών της ολομέλειας. Αυτού του είδους η απόφαση θα τη καθιστά δεσμευτική για το σύνολο των μελών - κρατών της Ευρώπης χωρίς την ανάγκη έγκρισης από τα Εθνικά Κοινοβούλια. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ομοφωνία του Διακυβερνητικού Συμβουλίου η πρόταση θα πηγαίνει για ψήφιση στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Η πλειοψηφούσα απόφαση της Ολομέλειας με ποσοστό άνω του 61,8% ήτοι 17 ή 18 μέλη από τα 27 ή 28 θα μπορεί να πάει για τελική έγκριση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δικαίωμα αρνησικυρίας (VETO) έχει μόνον ο εκάστοτε εκλεγείς Πανευρωπαϊκός Ηγέτης και Πρόεδρος του 12μελούς Διακυβερνητικού Συμβουλίου της Ευρώπης. Δικαίωμα VETO θα μπορεί να τεθεί μόνο στη περίπτωση που η απόφαση της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου προκύψει με πλειοψηφία μεγαλύτερης του 61,8% (17 ή 18 μέλη) και μικρότερη του 75% του συνόλου των μελών κρατών (21 μέλη). Για την ανατροπή του VETO του Πανευρωπαϊκού Ηγέτη απαιτείται απόφαση της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με πλειοψηφία άνω του 75% των μελών του (21 μέλη και άνω) ή σε αδυναμία μιας τέτοιας απόφασης (λόγω του VETO), η απόφαση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ποσοστό 75% ήτοι 563 θετικών ψήφων από το σύνολο των 750. Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία δεν λάβει έγκριση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει, για να ισχύσει να εγκριθεί εντός έξι μηνών από το σύνολο των Εθνικών Κοινοβουλίων των μελών κρατών ή με θετική απόφαση δημοψηφίσματος, άλλως αποσύρεται.

Απαραίτητο στοιχείο για την εισαγωγή μιας πρότασης – απόφασης για έγκριση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ό,τι αυτή θα έχει τη θετική γνώμη του Ειδικού σώματος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, για το κατά πόσο συνάδει με τα ισχύοντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όπως αντιλαμβάνεστε η θέση τόσο του Πανευρωπαϊκού Ηγέτη όσο και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν θα είναι καθόλου διακοσμητική, εθιμοτυπική ή απλά συμβουλευτική. Θα είναι θέση καθοριστικής σημασίας για το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ το σύστημα διαχείρισης και λήψης αποφάσεων πολύ πιο δημοκρατικό από το σημερινό. Με το προτεινόμενο σύστημα δεν θα μπορούν σε καμία περίπτωση οι λίγοι να μπλοκάρουν τη θέληση των πολλών ούτε οι δυνατοί τη θέση των αδυνάτων. Κύρια μέλη του 12μελούς Διακυβερνητικού Συμβουλίου θα είναι οι εκτελεστικοί αρχηγοί των κρατών που έχουν εκλεγεί από την

ολομέλεια, ενώ ως αντικαταστάτες για την διαρκή λειτουργία του Συμβουλίου με τριετή θητεία, θα υπάρχουν οι από τα Εθνικά Κοινοβούλια εκλεγμένοι Επίτροποι-Αναπληρωτές, ένας για κάθε κράτος. Ο Γενικός Γραμματέας της Ευρώπης παράλληλα δε και Αναπληρωτής του εκάστοτε Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μαζί με τους Γραμματέα Εξωτερικών Υποθέσεων & Άμυνας και Γραμματέα Οικονομικών & Νομισματικών Υποθέσεων της Ευρώπης, όλοι με θητεία τριών ετών, θα είναι πρόσωπα προτεινόμενα με πλειοψηφία 61,8% από την Ολομέλεια του Ευρωπαϊκό Συμβουλίου (17 ή 18 μέλη) και εγκεκριμένα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με την ίδια πλειοψηφία (άνω του 61,8% της ολομέλειας του (464 από τα750 μέλη). Ο Γενικός Γραμματέας της Ευρώπης θα είναι και πολιτικός προϊστάμενος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα αποτελείται από 15 μέλη τα οποία θα εκλέγει ο Γενικός Γραμματέας της Ευρώπης από τους 27 ή 28 Επιτρόπους-Αναπληρωτές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Οι αποφάσεις της επιτροπής θα πρέπει να είναι ομόφωνες χωρίς δικαίωμα VETO, αποτελούν δε προτάσεις προς το 12μελές Διακυβερνητικό Συμβούλιο της Ευρώπης.

Σημαντικό στη παρουσία του (νέου) Συμβουλίου στο Πανευρωπαϊκό γίγνεσθαι είναι το γεγονός ότι θα πρέπει να μπορεί να πείθει τα κράτη μέλη όχι απλά να υιοθετούν αλλά και να ακολουθούν τις αποφάσεις - εντολές του.

Το όλο εγχείρημα θα πρέπει στηρίζεται σε πυλώνες που θα στηρίζονται στη Αλήθεια, την Ελευθερία, το Δίκαιο και την Αγάπη προς το πλησίον ήτοι τον άνθρωπο και τη φύση.

Οι πυλώνες στήριξης

Πρώτο Δομικό Στοιχείο είναι η σταθερότητα και η Πανευρωπαϊκή Ειρήνη.

Ως εκ τούτου αναγκαία συνθήκη για την αποδοχή ενός κράτους ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και συνέχισης ύπαρξης του σε αυτό μετά την εφαρμογή της νέας συνθήκης και λειτουργίας των ανανεωμένων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα είναι η αλληλοαναγνώριση των συνόρων των υπολοίπων κρατών μελών της, έτσι όπως καλώς ή κακώς είναι σήμερα αναγνωρισμένα από τον ΟΗΕ. Επίσης θα πρέπει τα κράτη μέλη όχι απλά να αναγνωρίσουν, αλλά και να βοηθήσουν στην διατήρηση των τυχών παράλληλων μη επίσημων γλωσσικών στοιχείων καθώς και των τοπικών πολιτιστικών και πολιτισμικών στοιχείων της παράδοσης που ισχύουν στις επιμέρους περιοχές που υπάρχουν εντός των εθνικών συνόρων τους, χωρίς αυτό να σημαίνει διάσπαση της κρατικής οντότητας ή παραχώρηση μέρους της εθνικής ανεξαρτησίας, η οποία παραμένει με την εγγύηση της (νέας) Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως είναι. Τίποτε δεν είναι δύσκολο ή ακατόρθωτο εφόσον υπάρχει ελευθερία και δημοκρατία.

Με αυτή την αποδοχή για την διευθέτηση των συνόρων και την διατήρηση των τοπικών, πολιτιστικών και παραδοσιακών στοιχείων, ένας κύριος λόγος πολεμικών και κοινωνικών αντιπαραθέσεων θα μείνει στη παγκόσμια ιστορία ως γεγονός του παρελθόντος, μια για πάντα.

Δεύτερο δομικό στοιχείο είναι οι εξοπλισμοί. Αυτοί θα γίνονται υπό την αιγίδα και οικονομική κάλυψη του (νέου) Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, με πανευρωπαϊκή θεώρηση και σχεδιασμό και με ευθύνη του Γραμματέα Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας της Ευρώπης. Το

κόστος των εξοπλισμών θα επιμερίζεται μεταξύ των κρατών μελών του σύμφωνα με τα ψηφίσματα και πάντως όχι σύμφωνα με το τι χρησιμοποιεί το κάθε κράτος-μέλος καθώς πλέον η άμυνα και προστασία θα αποτελεί Πανευρωπαϊκή υπόθεση. Οι εξοπλισμοί σε εθνικό επίπεδο θα μειωθούν στα αναγκαία επίπεδα για την εσωτερική ασφάλεια των πολιτών με αποτέλεσμα να περισσέψουν χρήματα από τους κρατικούς προϋπολογισμούς για ανάπτυξη των εθνικών κρατών και ευημερία των λαών τους. Αυτού του είδους η στρατηγική θα δυναμώσει τη ευρωπαϊκή βιομηχανία όπλων, και θα δημιουργήσει προϋποθέσεις ανάπτυξης. Στρατιωτικά κλιμάκια του της Ευρωπαϊκής Ένωσης από όλα τα όπλα με υπερσύγχρονο και αποτελεσματικό εξοπλισμό άμεσης επέμβασης, θα είναι σταθμευμένα σε ζωτικά σημεία, λιμάνια και αεροδρόμια στην περιφέρεια, εξωτερικά σύνορα και κομβικά σημεία της. Αυτές οι δυνάμεις θα υπάγονται κατευθείαν στο 12μελές Διακυβερνητικό Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα χρησιμο-ποιούνται για αποτροπή κάθε σκέψης ή ενέργειας με ανάρμοστη συμπεριφορά μεταξύ των εκτός Ευρώπης γειτονικών χωρών ή εθνικιστικών ομάδων στο εσωτερικό των κρατών μελών. Αυτές οι δυνάμεις θα ενεργούν σε συνεργασία με τις κατά τόπους εθνικές δυνάμεις αποτρεπτικά, με σκοπό τη μείωση ή και ματαίωση των διασυνοριακών πολεμικών συρράξεων και κάθε είδους εξωτερικής απειλής.

Τρίτο δομικό στοιχείο η Ενέργεια και ο ορυκτός πλούτος. Η έννοια της διακυβέρνησης είτε σε εθνικό είτε σε πανεθνικό-πανευρωπαϊκό επίπεδο έχει να κάνει με την αξία που τελικά λαμβάνει ο κάθε λαός και το αναγνωρίζει ως κοινωνικό πλεόνασμα, μετατρέποντας το σε παραγωγή και κατανάλωση, δηλαδή σε ανάπτυξη. Εάν μια κυβέρνηση ή ένας πανεθνικός - διακυβερνητικός οργανισμός δεν μπορεί να πετύχει ανάπτυξη είναι γιατί η σχέση στις δύο όψεις της κυβερνητικής (Πολιτική και Οικονομία) είναι διαταραγμένη, ότι κινούνται σε διαφορετικό μήκος κύματος η μία από την άλλη. Με σκοπό την αποφυγή τέτοιων ανισοτήτων σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, το (νέο) Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα πρέπει να αναλάβει τη διαχείριση του συνόλου των ενεργειακών πηγών & αποθεμάτων της Ευρώπης, του ορυκτού πλούτου, καθώς και αυτών των πηγών και αποθεμάτων γλυκού νερού αλλά και της πανευρωπαϊκής εισαγωγής και προνομιακής διάθεσης στα κράτη-μέλη τόσο των αναγκαίων πρώτων υλών όσο και των βασικών προϊόντων διατροφής όπως η ζάχαρη, ο καφές, ο σίτος, το καλαμπόκι, η σόγια κ.α.

Χρήμα Κοινό & Παράλληλο

Το σημαντικότερο όλων στην πρόταση για ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ, είναι η αναβάθμιση του Πανευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού και οικονομικού πλαισίου. Θα πρέπει να αποφασιστεί ο αποκλεισμός του πάσης φύσεως "παράνομου χρήματος", τόσο μέσω της μείωσης της κυκλοφορίας του πραγματικού χρήματος και αντικατάστασή του με ηλεκτρονικό, όσο και μέσω της κατάργησης του τραπεζικού απορρήτου ως προς το κύριο φυσικό πρόσωπο που ελέγχει κάθε τραπεζικό λογαριασμό, σε όλο το πανευρωπαϊκό τραπεζικό δίκτυο, συμπεριλαμβανομένων και των χωρών που είναι συνδεδεμένες ή συνεργάζονται με την Ευρωπαϊκή Ένωση με ειδικό καθεστώς όπως Chanel Islands, Monaco, κ.α.

Δεν μπορώ να καταλάβω σε τι θα πειράζει τον κάθε Ευρωπαίο πολίτη εάν η πολιτεία γνωρίζει το σύνολο των εισοδημάτων και των καταθέσεων του, αφού σύμφωνα με τον νόμο θα πρέπει να γνωρίζει το σύνολο τουλάχιστον των πανευρωπαϊκών εισοδημάτων μου, τόσο

από το εσωτερικό της χώρας όσο και από το εξωτερικό. Μόνο εάν έχει κάτι να κρύψει, θα θορυβηθεί και θα αντιδράσει στην εμφάνιση της αλήθειας.

Προτείνεται λοιπόν κάθε χρηματοπιστωτική ή χρηματιστηριακή εταιρεία που δεν θα προσαρμόζεται στις αρχές λειτουργίας του εν λόγω δικτύου να αποκλείεται σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, μαζί δε με αυτήν και οι πελάτες που θα εξακολουθήσουν μετά την απόφαση-καταγγελία να συνεργάζονται μαζί τους. Με αυτό το σύστημα η ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων θα είναι πραγματικό γεγονός και όχι ένας νομότυπος τρόπος ξεπλύματος του "παράνομου χρήματος" όπως είναι σήμερα. Με αυτές τις προτεινόμενες ριζοσπαστικές αποφάσεις θα μπορέσει να εξασφαλιστεί μια ανάπτυξη σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, χωρίς τον φόβο ύπαρξης παράνομων κεφαλαίων για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ούτε κι απ' τα ναρκωτικά, το εμπόριο της ανθρώπινης ζωής και χίλιες δύο άλλες παράνομες πράξεις.

Επίσης θα πρέπει να αποδεχτούν και να κάνουν πράξη το κλείδωμα της ισοτιμίας των εκτός Ευρώ εθνικών νομισμάτων με το Ευρώ. Η συναλλαγματική ισοτιμία των εκτός Ευρώ νομισμάτων θα των μελών κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να κυμαίνεται στο +/- 3% από την ισοτιμία που θα αποφασιστεί από τα μέλη του νέου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Με αυτή την κίνηση θα υπάρξει πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά μεγαλύτερη εναρμόνιση των Εθνικών Οικονομιών με την Κεντρική Ευρωπαϊκή Οικονομία. Αυτό το γεγονός θα αποτελέσει ένα σημαντικό σημείο άμυνας απέναντι στους κερδοσκόπους και την επιθυμία τους για γρήγορο πλουτισμό τους. Θέλω να σημειώσω ότι η κερδοσκοπία γινόταν, γίνεται και θα γίνεται όσο θα το επιτρέπει η κατάσταση της διεθνούς αγοράς σε σύμπραξη με τους πολιτικούς και πάντα σε βάρος της ανθρωπότητας.

Θα πρέπει να συνδεθεί η αμοιβή εργασίας με το κόστος ζωής, όχι απλά ανά κράτος μέλος αλλά ανά διοικητική επαρχία, έτσι ώστε να μειωθεί το πρόβλημα της φτώχειας τόσο με τη συγκράτηση των τιμών όσο και με το περιορισμό της αισχροκέρδειας και τη δημιουργία άτυπων καρτέλ.

Τα περί Ευρωομολόγων, ενοποιημένου ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, θετικών προϋπολογισμών, σταδιακή εξάλειψη των ελλειμμάτων κλπ δεν τα συζητώ καθώς θεωρούνται δεδομένα.

Παράλληλο Νόμισμα

Μέχρι την πλήρη προσαρμογή των αδύναμων και υπερχρεωμένων οικονομικών προτείνεται η δυνατότητα ύπαρξης ενός παράλληλου ηλεκτρονικού νομίσματος, αποκλειστικά για εσωτερική χρήση εντός των γεωγραφικών ορίων του κάθε "μέλους κράτους" που θα ήθελε να το υιοθετήσει. Αυτό το παράλληλο νόμισμα θα είναι αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση των δημοσιοοικονομικών του κάθε μέλους κράτους, ήτοι για την καταβολή συντάξεων και αμοιβών του δημοσίου τομέα. Έτσι για την Ελλάδα π.χ θα μπορούσε με Συνταγματική Αναθεώρηση να προστεθεί τρίτη παράγραφο στο άρθρο 80 η οποία να λέει ότι «Επιτρέπεται η δημιουργείται ηλεκτρονικού παράλληλου με το Ευρώ νομίσματος με την ονομασία «ΜΟΝΑΣ-ΜΟΝΑΔΑ» πληθυντικός «ΜΟΝΑΔΕΣ» ονομαστικής και ανταλλακτικής αξίας ίσης με ένα (1) Ευρώ με τους περιορισμούς δυνατότητας συναλλαγών μόνο σε ηλεκτρονική μορφή και μόνο εντός των ορίων της χώρας. Αποκλειστικός εκδότης καθίσταται μια αμιγώς Δημόσια Τράπεζα στην οποία μέτοχοι μπορεί να είναι σε ποσοστό 100% φορείς και οργανισμοί αμι-

γώς Δημοσίου με την ευρύτερη έννοια. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την έκδοση, χρήση και κυκλοφορία της «ΜΟΝΑΔΟΣ». Επιτρέπεται η μετατροπή της «Μονάδος» σε Ευρώ ή άλλα νομίσματα στη σχέση 1Μονάς=1Ευρώ. Μετά τη νομισματική μετατροπή από Μονάδες σε άλλο νόμισμα ο δικαιούχος παύει να απολαμβάνει τις κάθε είδους και μορφής ευνοϊκές φορολογικές και δασμολογικές διευκολύνσεις που καθορίζονται από τον νόμο. Το ποσόν που θα προέλθει από την μετατροπή των «Μονάδων» φορολογείται εφάπαξ με τον ανώτερο φορολογικό συντελεστή που θα ισχύει την περίοδο εκείνη, το ποσό δε του φόρου θα παρακρατείτε από την τράπεζα που θα κάνει τη συναλλαγή. Επιτρέπεται η χρήση της «Μονάδος» και από Ιδιωτικούς Φορείς υπό προϋποθέσεις και συνθήκες όπως νόμος ορίζει.»

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι το Ελληνικό Δημόσιο π.χ για 1 Δις Ευρώ Ομόλογο κατατιθέμενο στην ΕΚΤ, θα μπορεί να εκδώσει και να "κυκλοφορήσει" εντός της Ελληνικής επικράτειας 1,45 δις "μονάδες", με τις οποίες θα καλύψει τις ανάγκες του σε μισθούς, συντάξεις και αμοιβές προς τρίτους. Οι καταβαλλόμενες δημόσιες αμοιβές θα είναι αφορολόγητες όσο θα τηρούνται σε "μονάδες". Η μετατροπή τους σε Ευρώ θα είναι 1 προς 1, ή άλλο νόμισμα με τη σχέση Ευρώ προς αυτό το νόμισμα. Αυτού του είδους η μετατροπή δεν απαγορεύεται, απλά υπόκειται σε φορολογία με εφάπαξ συντελεστή το μεγαλύτερο ισχύοντα, ήτοι σήμερα 45%.

Αυτό το είδος «εσωτερικού παράλληλου» νομίσματος θα δώσει ανάσα στη τοπική οικονομία, ενώ θα αυξήσει τα τραπεζικά διαθέσιμα καθώς θα περιορίσει την «εξαγωγή κεφαλαίων». Οι επιχειρήσεις που θα εισπράττουν «μονάδες» θα τις καταγράφουν στα έσοδα και θα τις αποδίδουν μέσω του τραπεζικού συστήματος πίσω στο κράτος μέλος με σχέση ισοτιμίας 1 προς 1 καθώς θα φορολογηθούν για το όποιο κέρδος τους σύμφωνα με την ισχύουσα φορολογία.

Σημαντική αλλαγή στην δυνατότητα αύξησης της ρευστότητας είναι η κατάργηση του ΦΠΑ στις εμπορικές συναλλαγές, στις εισαγωγές και τις εξαγωγές, συνεπώς και η μείωση των προσπαθειών «οικονομικής απάτης-εγκλήματος». Ο Φ.Π.Α θα είναι ενιαίος για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα εισπράττεται στη τελική κατανάλωση και θα αποδίδεται αυτούσιο μέσα σε μία εβδομάδα μέσω του τραπεζικού συστήματος.

Η μείωση του φυσικού νομίσματος και η αντικατάστασή του με ηλεκτρονικό θα μειώσει και τη κυκλοφορία «μαύρου-παράνομου χρήματος» και το κίνδυνο ληστειών, επαιτείας και άλλων «παραεπαγγελμάτων»

Προβληματισμοί

Με το προτεινόμενο σχέδιο το σίγουρο είναι ότι θα υπάρξει μεγάλος "προβληματισμός" σε ορισμένες "εθνικές κυβερνήσεις", μικρές ή και μεγάλες.

Θα πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας, πλούσιοι και φτωχοί, ότι αποτελούμε μέρος του σύμπαντος και ότι συνυπάρχουμε στη γη εκτός των συνανθρώπων μας και με τα ζώα και με τα φυτά, ως ίσοι μεταξύ ίσων απέναντι στη φύση. Εάν καταλάβουμε αυτό το απλό, αυτό που η επιστήμη το έχει αποδείξει με χίλιους δύο τρόπους, θα γίνουμε πραγματικά ελεύθεροι, θα αναπνεύσουμε βαθιά, θα πετάξουμε τα κάθε λογής χάπια και ουσίες, θα αγαπήσουμε και θα αγαπηθούμε, με λίγα λόγια ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ!

Επειδή όμως μπορεί να υπάρξουν δύστροπα "εθνικά κράτη" θα πρέπει να αντιληφθούν ότι δεν μπορούν και να είναι και συνέταιροι και αφεντικά. Πριν την τελική αποδοχή του σχεδίου θα πρέπει να δοθεί ένας χρόνος προκειμένου να αποφασίσουν τα κράτη μέλη εάν θα μπουν στη (νέα) Ευρωπαϊκή Ένωση και με ποια ιδιότητα. Δεν υπάρχει θέμα τα σημερινά μέλη αποδοχής τους ή όχι (κλειστό club) αλλά εάν αυτά τα ίδια θα δεχτούν τους νέους όρους συνύπαρξης και συμμετοχής τόσο στην Πολιτική Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στην Νομισματική.

Όποια "κυβέρνηση" μέλους-κράτους του (νέου) Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αρνηθεί στο μέλλον να εφαρμόσει τις αποφάσεις του, θα εγκαλείται από το 12μελές Διακυβερνητικό Συμβούλιο ή την Ολομέλεια του και θα μπορεί να φτάσει μέχρι του σημείου με έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το δύστροπο κράτος μέλος να χάσει την έννοια του πλήρους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να έχει σταθερές τιμές προμήθειας ή/και διάθεσης των πρώτων υλών, της ενέργειας που χρειάζεται, του ορυκτού πλούτου, καθώς και σταθερή ισοτιμία του εθνικού νομίσματος με τα αντίστοιχα, ακόμη δε και αποπομπή του από τη νομισματική ένωση και το ενιαίο νόμισμα, εάν είναι μέλος. Μια τέτοια απόφαση θα δημιουργήσει τον κίνδυνο, για να μη πω ότι αυτό θα γίνει σίγουρα, το κράτος που θα γίνει δύστροπο απέναντι στις αποφάσεις του νέου Συμβουλίου, να γίνει βορά των διεθνών κερδοσκόπων μέχρι του σημείου να υποστεί ακόμη και διεθνή οικονομική απομόνωση, η οποία θα ωχριά σε σχέση με την σημερινή οικονομική κατάσταση που βιώνουμε στην Ελλάδα, την Πορτογαλία την Ισπανία και άλλες χώρες. Από την άλλη όμως πλευρά για τα κράτη μέλη, σε περίπτωση οικονομικού προβλήματος λόγο εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Πολιτικής ή παγκόσμιου οικονομικού προβλήματος ή άλλου κοινωνικού προβλήματος (θεομηνία - ατύχημα κλπ) ,ή/και στρατιωτικής επίθεσης, θα υποχρεούται να ενεργήσουν αλληλέγγυα βοηθώντας και προστατεύοντας τις εθνικές κυβερνήσεις και οικονομίες τους, ακόμη και από αυτή την περίπτωση της πτώχευσης.

Η συνεργασία των κρατών μελών με το νέο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα μπορέσει να λύσει πολλά τοπικά-εθνικά προβλήματα, όπως αυτό της ανεργίας, της ενέργειας, του πόσιμου νερού, και της προμήθειας τροφής, όπως το καλαμπόκι, η σόγια, το σιτάρι και άλλα, τα οποία τα κράτη μέλη θα λαμβάνουν σε πιο σταθερές τιμές από αυτές της διεθνούς ελεύθερης αγοράς. Εκτός αυτών θα ενισχυθούν και οι επιμέρους εσωτερικές κοινωνικές υπηρεσίες της Ευρώπης, με τις οποίες θα αντιμετωπίζονται άμεσα σε συνεργασία με τις "εθνικές κυβερνήσεις", οι ανά την Ευρώπη φυσικές καταστροφές, καθώς και η πείνα, η περίθαλψη και υγεία και γενικά η ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια. Ένα σημαντικό γεγονός είναι ότι αυτή η κοινωνική επέμβαση θα γίνεται με απευθείας ενεργό εμπλοκή των υπηρεσιών της Ευρώπης, χωρίς την άμεση διαμεσολάβηση των εθνικών κυβερνήσεων των οποίων η βοήθεια και ανάμειξη θα είναι επικουρική. Αυτό θα βοηθήσει να υπάρξει άμεσα αποτέλεσμα αποκλείοντας οποιαδήποτε προσπάθεια κατάχρησης και εμπλοκής διεφθαρμένων και επίορκων αξιωματούχων, σκοπός των οποίων ήταν πάντοτε η όποια βοήθεια ή μέρος αυτής να πηγαίνει στη τσέπη τους και όχι στο λαό.

Η Ευρώπη στα παγκόσμια φόρα θα εκπροσωπείται ως μία οντότητα και όχι όπως σήμερα παράλληλα με τα εθνικά κράτη Γερμανία, Ιταλία, Γαλλία κ.α. Η κοινή διαχείριση των ενεργειακών και υδάτινων πόρων θα γίνεται από ένα κοινό πανευρωπαϊκό ταμείο το οποίο και θα διαθέτει τόσο τα προς επένδυση και έρευνα κεφάλαια όσο και τα προς διαχείριση. Τα

όποια πλεονάσματα υπάρξουν από την εκμετάλλευση των πόρων θα λειτουργούν θετικά για το σύνολο των Ευρωπαίων πολιτών και όχι μόνο υπέρ των δυνατών. Άλλο σημαντικό στοιχείο είναι η προνομιακή διάθεση των ενεργειακών πόρων, των πρώτων υλών και των βασικών ειδών στα κράτη μέλη για μείωση της δαπάνης στους εθνικούς προϋπολογισμούς. Αυτοί δεν θα περιέχουν μεγάλες αμυντικές δαπάνες και θα πρέπει όχι απλά να μην είναι ελλειμματικοί, αλλά πλεονασματικοί. Η τελική έγκριση θα δίδεται μετά την θετική πρόταση του Διακυβερνητικού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου από το Κοινοβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΣΥΝΟΨΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ (ΝΕΑ) ΠΟΛΙΤΙΚΑ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1) ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ (Όλοι οι εκτελεστικοί ηγέτες των μελών κρατών)

2) 12μελές Διακυβερνητικό Συμβούλιο της Ευρώπης (3 χρόνια θητεία)

3) Πρόεδρος – Πανευρωπαϊκός Ηγέτης (6 μήνες θητεία) χωρίς δικαίωμα επανεκλογής

4) Αναπληρωτές μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου – Επίτροποι (ένας για κάθε μέλος)

Λήψη Αποφάσεων

1) Από το 12μελές Συμβούλιο : Ομόφωνα. Οι ομόφωνες αποφάσεις του Συμβουλίου πηγαίνουν για έγκριση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο οποίο απαιτείται ποσοστό 61,8% ήτοι 464 θετικές ψήφους από το σύνολο των 750 μελών του.

2) Σε περίπτωση αδυναμίας λήψης ομόφωνης απόφασης από το 12μελές Διακυβερνητικό Συμβούλιο, το θέμα πηγαίνει στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

3) Από την Ολομέλεια : Με πλειοψηφία 17 ή 18 μελών από τα 27 ή 28 μέλη κράτη και έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με ποσοστό τουλάχιστον 61,8% ήτοι 464 από τα 750 μέλη του.

4) Δικαίωμα VETO έχει μόνο ο εκάστοτε Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Αυτό τίθεται μόνο για αποφάσεις που λαμβάνονται με πλειοψηφία μεταξύ 17 ή 18 μέχρι και 20 μελών της ολομέλειας. Για να ανατραπεί το VETO χρειάζεται θετική απόφαση τουλάχιστον 21 από τα 27 ή 28 μέλη της Ολομέλειας του Συμβουλίου. Τελική απόφαση με 17 ή 18 θετικές ψήφους της Ολομέλειας και VETO του Πανευρωπαϊκού Ηγέτη πηγαίνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για συζήτηση και έγκριση. Για αυτή την έγκριση απαιτείται θετική απόφαση με ποσοστό μεγαλύτερου του75% των μελών του, ήτοι τουλάχιστον 563 θετικών ψήφων.

Όλες οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, μετά και την τελική έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθίστανται δεσμευτικές για όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης, χωρίς την ανάγκη έγκρισης των από τα Εθνικά Κοινοβούλια.

Πρόταση- Απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που δεν μπόρεσε να λάβει έγκριση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί να καταστεί δεσμευτική, εφόσον εντός 6 μηνών τύχει

της έγκρισης των κρατών μελών μέσω των εθνικών κοινοβουλίων των ή με θετική απόφαση δημοψηφίσματος.

Απαραίτητο στοιχείο για την εισαγωγή μιας πρότασης προς έγκριση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, είναι η θετική γνώμη του Ειδικού Σώματος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την συμβατότητα της με την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία.

ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1) Γενικός Γραμματέας της Ευρώπης. Προεδρεύει της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (εκτελεστικής κυβέρνησης) ενώ είναι και αναπληρωτής του εκάστοτε Πανευρωπαϊκού Ηγέτη, Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

2) Γραμματέας Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας της Ευρώπης.

3) Γραμματέας Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων της Ευρώπης.

Οι ανωτέρω 3 αξιωματούχοι προτείνονται από το 61,8% της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με θητεία 3 ετών, ταυτόχρονα με τη θητεία του 12μελούς Διακυβερνητικού Συμβουλίου της Ευρώπης. Οι προτεινόμενοι χρειάζονται και την έγκριση του 61,8% του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συμπληρώνεται με 12 αναπληρωτές – επιτρόπους των εκάστοτε μελών του 12μελούς Διακυβερνητικού Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο αναπληρωτής του εκάστοτε Πανευρωπαϊκού Ηγέτη θα κατέχει τη θέση του Αντιπροέδρου και Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα της Ευρώπης ενώ οι αναπληρωτές των άλλων δύο από τα μέλη της Ευρωπαϊκής Τρόικας απλά το τίτλο του β’ και γ΄ Αντιπροέδρου.

Τα 15 μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Ε.Επ) θα είναι τα κάτωθι:

Γενικός Γραμματέας της Ευρώπης, Πρόεδρος της Ε.Επ και Αναπληρωτής Πανευρωπαϊκού Ηγέτη.

Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας της Ευρώπης, α΄ Αντιπρόεδρος της Ε.Επ & Επίτροπος Διοργανωτικών Σχέσεων και Διοίκησης.

Γραμματέας Εξωτερικών Υποθέσεων, Διεθνούς Συνεργασίας και Άμυνας της Ευρώπης.

Γραμματέας Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων της Ευρώπης.

Επίτροπος Δημοσιονομικού Προγραμματισμού, Ελέγχου, Προϋπολογισμού, Φορολογίας, Τελωνειακών Υποθέσεων και Οικονομικών Εγκλημάτων

Επίτροπος Ευρωπαϊκού Δικαίου & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Επίτροπος Ενεργειακών Πόρων, Ορυκτού πλούτου, Βιομηχανίας και Επιχειρηματικής Ανάπτυξης

Επίτροπος Εμπορίου, Μεταφορών, Αγορών, Ανταγωνισμού & Προστασίας των Καταναλωτών

Επίτροπος Εκπαίδευσης, Έρευνας, Καινοτομίας, Ψηφιακής Τεχνολογίας και Επιστημών

Επίτροπος Αγροτικής Ανάπτυξης (Γεωργία, Κτηνοτροφία, Αλιεία, Δασοπονία κλπ)

Επίτροπος Εσωτερικών Υποθέσεων, Πολιτισμού, Νεολαίας και Πολυγλωσσίας

Επίτροπος Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής

Επίτροπος Υγείας, Κοινωνικών Υποθέσεων και Πολιτικής Προστασίας

Επίτροπος Ναυτιλιακών Υποθέσεων και Ακτοφυλακής

Επίτροπος Περιφερειακής Πολιτικής, Διεύρυνσης και πολιτικής καλής Γειτονίας

Οι αποφάσεις – προτάσεις της 15μελούς Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το 12μελές Διακυβερνητικό Συμβούλιο της Ευρώπης λαμβάνονται ομοφώνως, χωρίς δικαίωμα VETO.

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Υπολογισμός των εδρών έγινε με βάση τη σχέση πληθυσμού και γεωγραφικής έκτασης του κάθε κράτους μέλους. Η αναλογική αυτή πρώτη κατανομή διορθώνεται σε δεύτερη κατανομή με το δεδομένο ότι:

1) Δε μπορεί ένα κράτος μέλος να εκπροσωπείται με λιγότερους από 3 Ευρωβουλευτές,

2) Κάθε κράτος που έχει στη πρώτη κατανομή από 3 έως και 9 Ευρωβουλευτές λαμβάνει έναν επιπλέον Ευρωβουλευτή

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

			1000 ΚΜ2	1000 ΚΑΤ	Τελ. Έ-δρες	Τελ. Έ-δρες
1	BE	ΒΕΛΓΙΟ	30,3	10.918,4	6	6
2	BG	ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	111,0	7.504,9	20	19
3	CZ	ΤΣΕΧΙΑ	77,3	10.532,8	14	13
4	DK	ΔΑΝΙΑ	43,1	5.560,6	9	9
5	DE	ΓΕΡΜΑΝΙΑ	357,0	81.751,6	62	60
6	EE	ΕΣΘΟΝΙΑ	43,4	1.340,2	9	9
7	IE	ΙΡΛΑΝΔΙΑ	68,4	4.480,2	12	12
8	EL	ΕΛΛΑΔΑ	130,7	11.329,6	23	23
9	ES	ΙΣΠΑΝΙΑ	506,0	46.152,9	88	86
10	FR	ΓΑΛΛΙΑ	544,0	65.075,3	94	93
11	IT	ΙΤΑΛΙΑ	295,1	60.626,4	51	50
12	CY	ΚΥΠΡΟΣ	9,3	804,4	3	3
13	LV	ΛΕΤΟΝΙΑ	62,3	2.229,6	11	11
14	LT	ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ	62,7	3.244,6	11	11
15	LU	ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	2,6	511,8	3	3

16	HU	ΟΥΓΓΑΡΙΑ	93,0	9.986,0	17	16
17	MT	ΜΑΛΤΑ	0,3	417,6	3	3
18	NL	ΟΛΛΑΝΔΙΑ	33,8	16.655,0	7	7
19	AT	ΑΥΣΤΡΙΑ	82,5	8.404,3	15	14
20	PL	ΠΟΛΩΝΙΑ	312,7	38.200,0	54	53
21	PT	ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	91,9	10.637,0	16	16
22	RO	ΡΟΥΝΑΝΙΑ	230,0	21.413,8	41	40
23	SI	ΣΛΟΒΕΝΙΑ	20,1	2.050,2	5	5
24	SK	ΣΛΟΒΑΚΙΑ	49,0	5.435,3	10	10
25	FI	ΦΙΛΑΝΔΙΑ	304,5	5.375,3	52	51
26	SE	ΣΟΥΗΔΙΑ	410,3	9.415,6	71	70
27	UK	ΑΓΓΛΙΑ	243,8	62.435,7	43	42
		Σύνολα 27 χωρών	4.215,1	502.489,1	750	0
28	HR	Κροατία	87,7	4.489,4		15
		Σύνολα 28 χωρών	4.302,8	506.978,5		750

Ευχαριστώ

Γιάννης Αλήθειας (Ιούνιος 2012)

(κατά κόσμο Ιωάννης Πατινιώτης)

email: Ioannis@patiniotis.com